

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ IOAN
CAPITOLUL 11
Învierea lui Lazăr

4 Dar Isus, când a auzit vestea aceasta, a zis : „Boala aceasta nu este spre moarte, ci spre slava lui Dumnezeu, pentru ca Fiul lui Dumnezeu să fie proslăvit prin ea.”

5 Și Isus iubea pe Marta și pe sora ei și pe Lazăr. 6 Deci când a auzit că Lazăr este bolnav, a mai zăbovit două zile în locul în care era ; 7 și în urmă a zis ucenicilor : „Haidem să ne întoarcem în Iudeea.”

8 „Învățătorule”, I-au zis ucenicii, „acum de curând căutau iudeii să Te ucidă cu pietre, și Te întorci în Iudeea ?”

9 Isus a răspuns : „Nu sunt douăsprezece ceasuri în zi ? Dacă umblă cineva ziua nu se poticnește, pentru că vede lumina lumii acesteia ; 10 dar dacă umblă noaptea, se poticnește, pentru că n-are lumina în el.”

11 După aceste vorbe, le-a zis : „Lazăr, prietenul nostru, doarme ; dar Mă duc să-l trezesc din somn.”

12 Ucenicii I-au zis : „Doamne, dacă doarme, are să se facă bine.”

13 Isus vorbise despre moartea lui, dar ei credeau că vorbește despre odihna căpătată prin somn.

14 Atunci Isus le-a spus pe față : „Lazăr a murit. 15 Și mă bucur că n-am fost acolo, pentru voi, ca să credeți. Dar acum, haidem să mergem la el.”

Dar acum, haidem să mergem la el.” 16 Atunci Toma, zis Geamăn, a zis celorlalți ucenici : „Haidem să mergem și noi să murim cu El !”

17 Când a venit Isus, a aflat că Lazăr era de patru zile în mormânt.

18 Și, fiindcă Betania era aproape de Ierusalim, cam la cincisprezece stadii, 19 mulți din iudei veniseră la Marta și Maria, ca să le mângâie pentru moartea fratelui lor.

20 Când a auzit Marta că vine Isus, I-a ieșit înaintea ; iar Maria ședea în casă.

21 Marta a zis lui Isus : „Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu !

22 Dar și acum, știu că orice vei cere de la Dumnezeu Îți va da Dumnezeu.”

23 Isus i-a zis : „Fratele tău va învia.”

24 „Știu”, I-a răspuns Marta, „că va învia la înviere, în ziua de apoi.”

25 Isus i-a zis : „Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.

26 Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta ?”

27 „Da, Doamne”, I-a zis ea, „cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume.”

28 După ce a spus aceste vorbe, s-a dus și a chemat în taină pe sora sa Maria și i-a zis : „A venit Învățătorul și te cheamă.”

29 Maria, cum a auzit, s-a sculat iute și s-a dus la El. 30 Căci Isus nu intrase încă în sat, ci era tot în locul unde Îl întâmpinase Marta ...”.

(Continuare în numărul următor)

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 206 / D. 11 Februarie 2018 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

DE MEMORAT / JOI 15 FEBRUARIE 2018

„ ... căci sunt cosiți iute ca iarba și se veștejesc ca verdeța”.
PSALMUL 37 : 2

- Editorial
- Neputincioasă în fața luminii
- De ce nu încolțesc semințele ?
- Prietenul ... jumătatea sufletului său
- Dacă n-au pâine să mănânce cozonac
- Proverbe armenesti despre eternitate
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

Editorial. Dumnezeu răspunde celui ce ÎL roagă cu credință

Este cam un an de atunci [Din *Mărturiile unui vechi soldat*, 1909 - 1910], când în nordul Berlinului o familie se afla în mare nevoie. De vremurile de bunăstare mai aminteam, într-adevăr, câteva piese de mobilier bun, care supraviețuiseră până atunci.

Dar portofelul gol, stomacurile goale și datoria iminentă pentru chirie mărturiseau mult mai tare despre nevoia prezentă, decât vorbea frumosul dulap de bucătărie cu geamuri de sticlă din vremuri mai bune, trecute.

Dulapul era gol ; odinioară nu conținea numai bucuria gospodinei, frumosul porțelan și sticla frumoasă, chiar au existat timpuri când o monedă după alta, economisite, de douăzeci de mărci, și-au găsit locul de păstrare în această vitrină.

Eforturile și munca fuseseră zadarnice ; bărbatul și femeia nu mai știau pe nimeni căruia să poată să i se adreseze și nu mai știau ce să întreprindă. Astfel că venise ceasul în care și-a găsit împlinirea proverbul : **Nevoia te învață să te rogi.**

Da, acest cuplu, care înainte nu se rugase niciodată, a căzut de acord că trebuie să-L cheme pe Dumnezeu, pe Dumnezeul atotputernic, ca El să-i ajute în marea lor nevoie.

Au îngenuncheat lângă masă și au strigat copilărește către Dumnezeu, ca El să-i ajute. S-au ridicat.

În timp ce bărbatul se scula de pe genunchi, pe când se sprijinea de masă, prin neîndemânarea mișcării sale s-a produs o anumită zguduitură în cameră și în această clipă bărbatul și femeia au auzit în vitrină un clinchet ca o bucată de metal care cade.

Femeia s-a dus la dulap și imediat a văzut o monedă de douăzeci de mărci. În orice caz, în timpul scurs ea a fost împinsă în spațiul din spatele uneia dintre policioare, dar pe atunci pierderea n-a fost observată.

Acum, în clipa rugăciunii, a căzut din ascunzătoarea ei. – **Dumnezeu a răspuns la rugăciunea copilărească a acestui cuplu.** – Vorbește despre *întâmplare*, dacă poți. Acești doi soți nu vorbesc despre *întâmplare*, ci s-au smerit înaintea Ascultătorului prezent al rugăciunii, I-au mulțumit Dumnezeului Atotputernic, care le-a răspuns atât de plin de har !

De câte ori n-am văzut că Domnul a răspuns rugăciunii credinței când nici un doctor nu mai avea nici o soluție ! Acum câțiva ani, un creștin tânăr și sincer era mâhnit

pentru logodnica lui. Devenise foarte melancolică.

Toate leacurile și tratamentele au fost zadarnice, niciun medic nu știa s-o vindece. În melancolia ei adâncă a desfăcut logodna ; astfel, fericirea vieții acestui bărbat tânăr, plin de speranțe, părea frântă. Dar el și ai lui aveau intrare la Dumnezeu oricărui har. Rugăciunea lor de credință și rugăciunile multor copii ai lui Dumnezeu s-au suit la Domnul, căruia îi aparțineau mireasa și mirele cu toată inima și viața lor.

Deja trecuseră aproape 15 luni și starea părea tot mai deznădăjduită. Apoi a venit ziua în care Dumnezeu a îndepărtat boala definitiv, cu o singură lovitură.

Cum într-o cameră întunecoasă mai înainte, lumina vie a soarelui năvălește dintr-odată înăuntru, luminând orice colțișor atunci când draperiile groase sunt date la o parte, așa au fost luate acestui copil al lui Dumnezeu melancolia și apăsarea sufletească dintr-o singură lovitură.

Harul lui Dumnezeu a dat deplină ascultare rugăciunii credinței, fără medic și fără tratament. După ce această mireasă i-a fost dată înapoi mirelui ei, a pronunțat acest cuvânt din cea mai personală experiență : „*Îți vei uita suferințele și-ți vei aduce aminte de ele ca de niște ape care s-au scurs. Zilele tale vor străluci mai tare decât soarele la amiază și deși ești învăluit în întuneric, vei fi ca lumina dimineții*” . (Iov 11 : 16 - 17)

Tu, cel care astăzi nu-L cunoști pe „Dumnezeul mântuirii” (Psalmul 68 : 20), caută-ți adăpost la El cu deplină încredere. A crede, așa cum Biblia înțelege lucrul acesta, înseamnă : *a te încredința lui Isus, Mântuitorului, cu tot ce ești și ai, atât cu păcatele și cu anii irosiți ai trecutului* – Isus ridică vina și blestemul de pe viața celui care crede – cât și cu toate trebuințele, speranțele, dorințele de viitor, pentru timp și veșnicie.

Privește, crezând, la crucea de pe Golgota, unde Fiul lui Dumnezeu a fost pentru tine în judecata lui Dumnezeu! El a purtat pedeapsa ta, sângele Lui a curs pentru vina ta.

Abia când ești mântuit prin credința în El vei recunoaște toată dragostea și puterea lui Dumnezeu. Atunci vei trece prin această viață pământească cu convingerea că Dumnezeu atotputernic este Tatăl tău și poți să spui : „*Știu că Dumnezeu este pentru mine !*” (Psalmul 56 : 9)

Povestiri cu tâlc !

„*Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea*” .
PSALMUL 119 : 105

Într-un colț al lumii persista odată o întunecime densă și încăpățânată, cum nu se mai auzise vreodată.

Deodată apărură o lumină care stătea pur și simplu și lumina. Un trecător spuse :

„*Tu, luminițe, ai face mai bine dacă ai sta în altă parte și nu în acest colț ascuns*” .

„*De ce ?* îl întrebă luminița. *Eu luminez pentru că sunt lumină, și pentru că luminez, mă numesc lumină. Nu luminez pentru a mă face vizibilă, ci luminez pentru că îmi face plăcere și bucurie să fiu lumină*” .

Dar cruda întunecime, scrâșnind din dinți, atacă cu furie mica luminiță. Și cu toate acestea, marea întunecime era neputincioasă în fața acestei mici lumini.

Rubrica copilului credincios

Într-o istorioară din China se povestește că un om pregătise bine țarina sa, o arase și o însământase.

După câteva săptămâni omul se miră de ce nu încolțesc semințele. În grădina vecinului său totul era verde, la el însă nu.

De la o zi la alta nerăbdarea sa creștea. De griji nici nu mai putea dormi. În cele din urmă îi veni o idee ciudată.

Alergă la lotul său de pământ și începu să tragă încet-încet plantele în sus.

Aceasta era desigur o muncă migăloasă, dar în sfârșit termină. Spre casă se întâlni cu vecinul său și-i povesti cum a ajutat el plantele să crească mai repede. Vestea aceasta a stârnit curiozitatea sătenilor.

Au alergat cu toții la țarina și au constatat că toate plantele erau veștejite.

Mult timp după aceea s-a răs în acel sat despre acest om care nu a putut să aștepte ...

Versetul de aur al Bibliiei

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*” .

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

261. Prietenie

„*Prietenul adevărat iubește oricând, și în nenorocire ajunge ca un frate*” .

PROVERBE 17 : 17

1) Fericitul Augustin avuse un prieten bun pe care moartea îl luase de curând.

Augustin în cartea a patra, capitolul 5 a *Mărturisirilor* sale, spune că se miră cum a putut îndura moartea prietenului său :

„*A murit acela, pe care iubirea mea l-a ridicat peste gândul morții ; mare mi-a fost mirarea că eu care eram una cu el, am putut trăi și după moartea lui. Admirabil a zis cineva (Horațiu) că prietenul său este jumătatea sufletului său.*

Așa am simțit și eu : sufletul meu contopit cu al lui, era un sigur suflet în două trupuri.

Poate de aceea mă îngrozeam să trăiesc mai departe, fiindcă nu voiam o *viață de jumătate* și mă temeam să mor, ca nu cumva acela pe care atât de mult îl iubeam, cu mine și prin mine să moară cu totul” . [Continuarea în numărul viitor]

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **Dacă n-au pâine, să mănânce cozonac !** – În timpul marii revoluții franceze, în zilele de 5 și 6 octombrie 1789, când locuitorii Parisului manifestau pe străzi cerând pâine, o doamnă de la curtea Franței, ducesa de Polignac, spunea reginei Maria Antoaneta : „*Ce neghiob e poporul ăsta, care vrea neapărat pâine, când ar putea să-și cumpere cozonaci !*”

Și cele două nobile femei au ajuns repede la concluzia, atât de generoasă, că oamenii „dacă n-au pâine să mănânce cozonaci !”

Vorbele acestea ridiculizează și astăzi persoanele naive, cu păreri și mentalități compleat desprinse de adevărurile vieții, de simțul realităților. „*Dacă va fi la tine sărac dintre frații tăi, în vreuna din vreun cetăție tale, în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeuul tău, să nu-ți împietrești inima și să nu-ți închizi mâna înaintea fratelui tău celui lipsit*” . (Deuteronom 15 : 7)

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 6. Ei au de plătit diavolului

Cu milenii înaintea microscopului și înainte ca omul să fi cunoscut metoda de transmitere a bolilor venerice, Dumnezeu a știut totul despre acestea și a dat omului singurul mod realizabil de prevenire a acestor ucigași și distrugători universali.

„*... de la începutul lumii „Dumnezeu i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască. De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa. Și cei doi vor fi un singur trup.” Așa că nu mai sunt doi, ci sunt un singur trup. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă*” . (Marcu 10 : 6 – 9) Isus a afirmat clar că de la început Tatăl nostru a rânduit ca un bărbat și o femeie să constituie un sâmbure familial.

Acest cuplu de doi, exclusiv doi, constituie un ansamblu familial așa de unic, atât de diferit de planurile omenești și așa de eficiente în prevenirea multiplelor complicații ale oribilelor boli venerice, încât suntem din nou siliți să recunoaștem încă un adevăr medical inspirat din Biblie. (Va continua)

Proverbe armenesti despre eternitate

• Toți oamenii știu bine că vor muri. Dar, cu toții, trăiesc în așa fel ca și cum ar fi eterni. Și nu-i greșit. Materia este veșnică. Iar acesta e „simțământul” veșniciei materiei. • O veșnicie a existat înainte de noi, iar alta va exista după noi ... Derenic Demircian • Viața e un fir de păr, nemurirea – rază de soare. Eghia Demirgibașian • Veșnicia, se spune, nu are început ; totuși, ea începe, pentru noi, odată cu moartea noastră. Avetik Isahachian • Activitatea și armonia unui an sunt, în aceeași măsură, și ale eternității. Harutium Mirmrian (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*” . (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*” . **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*” . (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”